

Λόγοι Πατέρων, λόγοι Θεού!
 Εἰς τὰ χιὰβτὶ εἰλητάρια ἔγραψα αὐτὰ
 πού συχνά μου ἔλεγε ὁ εὐλογι-
 μένος Γέροντάς μου, Σάββας Κα-
 φαλιώτης +1991. Ἀδιαλείπτου
 εὐχῆς μῆνυμα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς
 Θεοτοκοδρομίας κ' ἀποτειχίσε-
 ως. Ἡ ὁδὸς τῆ μνημοβύνη
 τοῦ πατριάρχου Βαρδολομαίου
 κ' τῶν κοινωθέντων μ' αὐτὸν
 εἶναι προδοσία Πίστεως, εἶναι
 πορεία κοκοδοξος μετὰ τῶν
 ἔχθρῶν τῆ Θεοῦ !!

(Γέροντ Σάβ-
 βας Καφαλιώτης
 +1991).

«Ὁταν λές Παναγία

«Παιδί μου δύο ὁδοὶ ὑπάρχουν τῆ ὁδοῦ
 μάρτυρος Κοβρία τῆ Πρωτῆ, κ' τῶν τῶ
 Μπανιαιῶν τῆς Ι.Μ. Λαύρας Ἄς ὀρθῶς».

μὲ ἀνακρόφι Ἰεσσαί»

Ἐκατὸς δέ, βλέπω πῶς
 οἰκοδομεῖ - λέγει ὁ ἀπόστ. Παῦλος. Τί
 χρειάζεται τὸ κέριον ἡδὲ; εἰς τὸν προηχ-
 μένον βτίχον εἶπεν ὅτι ἔβαλε θεμέλιον τὸν
 Χριστὸν: Ἐγὼ μὲν θεμέλιον τέθεικα, ἕκαστος δέ κτλ.
 λοιπόν, θεμέλιος ὁ Χριστὸς. Οἰκοδομὴ θεαρεβτος, τῆς
 ὀρθοδόξου πίστεως μετὰ πράξεων ἀγῶνῶν. «**Νὺν ὄρα
 τὸ νεῖν**», - ἔλεγε ἀγαρείτης γέροντ. (Νεῖν = ἀπαρέμφ. τοῦ
 νέω = πλέω - κολυμβῶ, γνέω, σωρεύω) Δηλ. τῶρα βλέπε
 πῶς πηγαίνει κ' ποῦ ὀδεύεις, πῶς ταξιδεύεις εἰς τὴν
 θάλασσα τῆς Ἰωῆς κ' πῶς ὀφθαίεις τὸ ἔνδυμα τῶν ἀρε-

Ἐπιστροφή εἰς τὰς „πηγὰς“

ΙΧΘΥΣ =

Ἰησοῦς Χριστός

Θεὸς Υἱὸς Ζωτῆρ! Μυστικὸ μῆνυμα

τῷ σχεδίου: «Ἀδιαλείπτως προεβύχεθε μακρὰν τῆς

κοινωνίας αἰρετικῶν οἰκουμενιστῶν». Αὕτη ἡ ἐπιστροφή

εἰς τοὺς πηγὰς!

βυνέχεται ἀπὸ τὴν πραγματοποιηθεὶς βελίδα: -τῶν

τῆς ψυχῆς σου. Κατὰ τὸ μέτρον

τῆς ταπεινόφρονος, χαρὶς Ἰε

ὁ Κύριος ὁποῖον εἰς τῆς

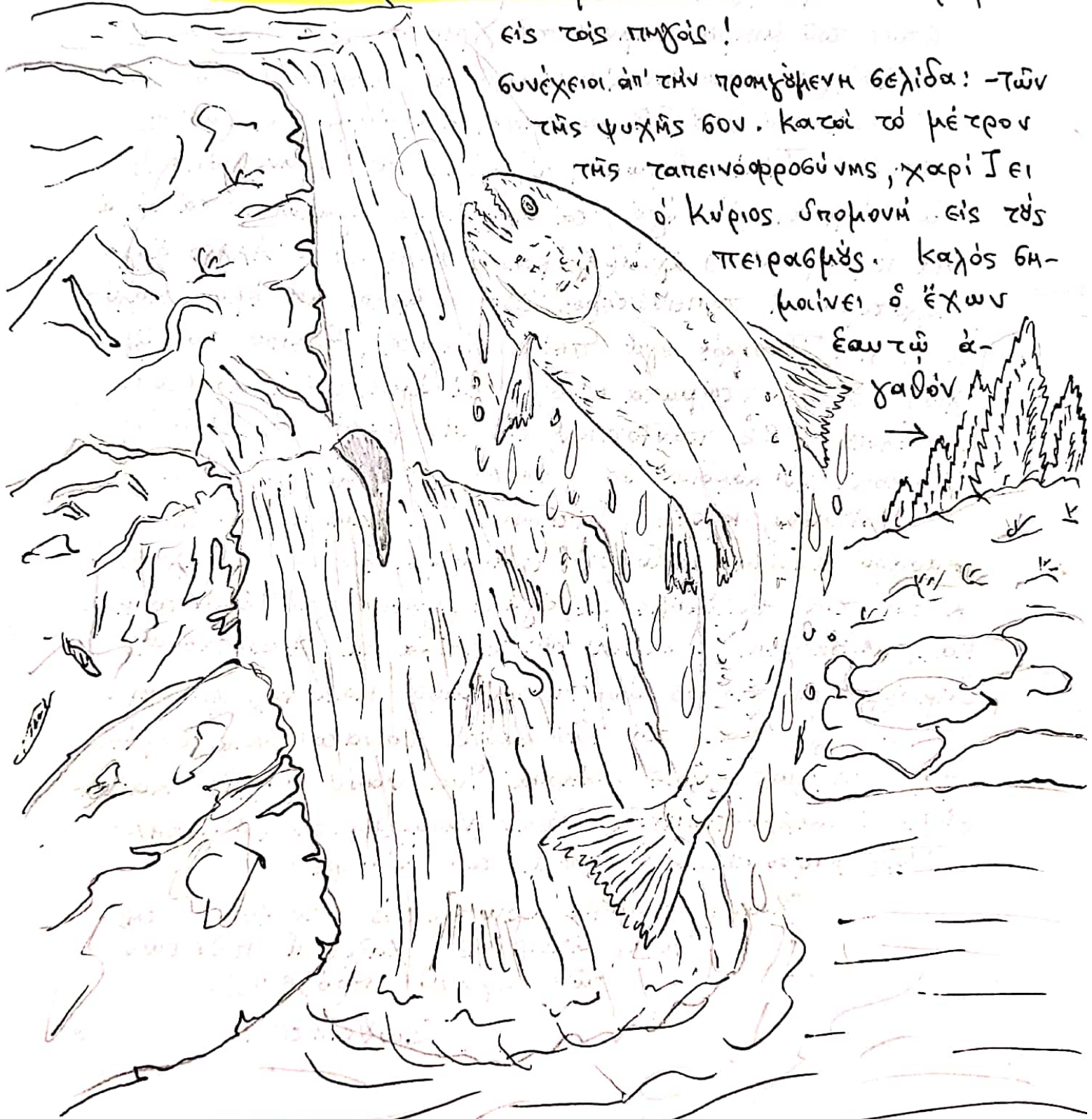
πειρασμοῦ. καλὸς βη-

μαίνει ὁ ἔχων

ἑαυτῷ ἀ-

γαθὸν

→

-3-

Θησαυρόν ! Μέ τὴν θεοτοκοδροφίαν τὸ
"νῦν" ποιηθὸν ἐσθρην. Ποιηθὸν πᾶσχα,

ποιηθὸν τὸ ἔνδοξον μέλλον (τῆς οὐρα-
νίᾳ βασιλείας) φωτεινὸν παρὸν ! Τὸ "νῦν",
ἀναμέβου τοῦ παρελθόντος κ' τῷ μέλλοντος.

... ἀναμέβου Δημιουργοῦ (ἐστρωρυμένῳ - ἰησοῦ Χριστῷ)
κ' δημιουργίας ... ἀναμέβου Σύντων (= ἀγωνι-

στῶν τοῦ μικροῦ ποιμνίᾳ τῷ Χριστῷ) κ' πεπτωκότων
(= ἐνόχως βιωπώντων κ' κοινωνούντων - μνημονεύοντων τῆς

ἐκδροῆς τοῦ θεοῦ (κ. Βαρθολομαίου, κ. Γερώνυμον κ' ὁμοίους
αὐτῶν). Τιμὴ ἀνθρώπου, τὸ Αἷμα τῷ Θεανθρώπῳ !!

Ω ! ὁ λιδοκαρδὸς ἐγώ, τὰ πρόβκαιρα οὐχαπῶ κ' τὰ οὐρά-
νια περιφρονῶ. Ὁ ἀγ. Γρηγόριος ὁ θεολόγος: « Ἄλλος ἄλλο

καλύτερος ἢ τοιπεινότερος. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀπ' ἐμοῦ καλύ-
τεροι ». Πτωχὸς ἐγώ θείας χάριτος, βλέπω τῶν ἄγ-

λων τὰ ἐλαττώματα κ' ὄχι τὰ ἁμαρτήματά μου..
« θέλεις φῶς παντοτινόν, εἰς τὴν ψυχὴν σου ὁδηγόν;
Ποιηθὸν τὴν καρδίαν σου οὐρανόν » (ψαλμοτραχῦδον).

**Αἴτηθον, κροῦε, ἴηθηθον. 50. καινὴ κτίσις ἢ
καθαρὰ καρδία.** « τὸ ὅτι θεωροῦμε ζένου τὸν πληθύνον

κ' δέν τὸν θομδοῦμε με' αἰγάτη, γεννῶνται ὅλα τὰ κα-
κά » (Μ. Βαβίλειος). « Ἀπ' τὴν ἔλπίδα τῆς ἀναστάσεως

δημιουργεῖται πόθος ἀρετῆς κ' μίσος κακίας » (Αγ. Γρηγ.
Νύββης). « **Εἰν τὸ εἶν ἐσῶτων θάνατον νάει (= ρέει)**

**ἀνευ νήψεως, νᾶε δάκρυα ἵνα ναὸν ψυχῆς καθα-
ρίθης κ' καλλωπίθης** ». (εἰν ἔσῶτων ἀπαρεμφ. τοῦ εἶν = ἀφθίνω.

Νᾶε ⇒ προβακτικὴ ἐνεβῶτος τοῦ νᾶωζρέω).
Χαῖρε θεοτώκε, φωτωειδὲς στοιχεῖον τῆς

θείας ἀπειρίας. Χαῖρε ἢ πάντων
τῶν ἀγαθῶν πρόξενος.

Σωθεῖντε ! ^{Γι' ἀγ. κ. Κομφόρα}
^{ἔσῶτων}
ἔσθ. Ε' ΝΗΘ ΤΕΩΝ 2024.